

Tartalmi kivonat

A lipicai ló génállomány megőrzése, tenyésztése és díjlovaglásban nyújtott teljesítménye

Czinege Anna Viktória

Lótenyésztő, lovassport szervező agrármérnök, BSc, nappali munkarend

Állattenyésztési Tudományok Intézet

Belső konzulens: Abayné Dr. Hamar Enikő, egyetemi docens

A már 400 éves múlttal rendelkező lipicai ló története kifejezetten egyedülállónak és mozgalmasnak is mondható. A fajta megannyi harc és háború következtében kényszerült nem egyszer elhagyni szülőföldjét és több, számára idegen, előnytelen tájegységen ideiglenesen táborot verni. Hazánkban megfordultak többek között Mezőhegyesen, Bábolnán is, végül a Bükk-hegységben fekvő Szilvásváradon lelte otthonát a fajta. Szlovéniai tenyészet mellett más európai országok, köztük: Ausztria, Románia, Horvátország, Szlovákia és Olaszország is hozzájárul magas minőségű tenyésztéssel, a lipicai fajta fenntartásához. A lipicai típusa azonban még tenyészetek között is eltérő, annak megfelelően, hogy milyen használati célt létesít előnyben a tenyészet. A lipicai lovat elsősorban fogat- és hátszlóként hasznosítják, Magyarországon fogatversenyek kiemelt szereplője, míg a Bécsi Spanyol Lovasiskolában a magasiskolai díjlovas feladatokat csak a Piberben tenyésztett lipicai lovakon mutatják be a nagyérdemű közönségnek. Szakdolgozatomban 2018 és 2024 közötti időintervallumban vizsgáltam 21 magyar színekben induló lipicai lovat, milyen százalékos teljesítményt értek el különböző szintű („A”; „L”; „M”; „S”; „GP”) díjlovas versenyeken. Mind a 8 törzs képviseltette magát, azonban a vizsgált lovak közül a Favory, Conversano és Maestoso törzs egyedei rendelkeznek közép-haladó, haladó és nagy díjas szintű eredményekkel. Így összességében a lipicai ló díjlovas teljesítménye 64-68% közötti százalékos értékre tehető.